

EL PUNT

DIARI INDEPENDENT CATALÀ, COMARCAL I DEMOCRÀTIC

El Punt expressa únicament la seva opinió en els editorials. Els articles firmats exposen l'opinió dels seus autors, que El Punt no té per què fer seva necessàriament.

President

Joan Bosch i Roura

Consell d'Administració

Jordi Bosch, David Marca, Joan Ribas, Esteve Vilanova

Consell Editorial

Narcís Jordi Aragó, Carles Barba, Joan Bosch, Joan Canals, Assumpció Cantalozella, Josep M. Casas, Raimunda Coll, Francesc Ferrer, Arseni Gibert, Andreu Otero, Josep M. Pinsach, Gabriel Planella, Modest Prats, Joan Ribas, Xavier Ribera, Francesc Ten, Joan Torres, Josep Valls, Joan Vidal, Esteve Vilanova

Edicions Periòdiques
de les Comarques, S.A.

Gerent

Jordi Bosch i Roura

Director Editorial

Joan Vall i Clara

Anna M. Ribas (Administració) i Lluís Cama (Serveis)

Publicitat

Marcel Blanes (Gironès, Pla de l'Estany), Baldiri Bramon (Girona), Josep M. Casadevall (Alt i Baix Empordà), Toni Corominas (Agències), Toni Delgado (Institucions), Xevi Esteve (Color), Jordi Molins (Producció), Rosa M. Navarro (Selva, Maresme, Garrotxa, Ripollès i Cerdanya), Jesús Romero (Administració)

Imprimeix: Rotimpres 24 30 28

Distribueix: Distribucions Vilarroja S. A. i Dispublíca S.L.

Director
Emili Gispert

Redactors en Cap

Carles Puigdemont, Joan Ventura
i Angel Madrià (Disseny)

Àrees

Jordi Camps (Esports), Jordi Grau (Presència i Economia), Joan Poyano (Baix Empordà), Miquel Riera (Apunts), Xevi Sala (Alt Empordà), Enric Serra (Opinió i Catalunya), Tura Soler (Divers)

Seccions

Jaume Batchellí (Producció), Pere Drou (Llengua), Salvador Garcia (Girona), Manel Lladó (Fotografia), Josep Martinoy (Espanya i Món), Pere Puig (Cultura), Angel Quintana (Espectacles), Pep Riera (Edició), Carme Torns (Documentació), Xevi Xirgo (Seguit)

Girona: c/ Figuerola, 28, baixos. 17001 ☎ 22 10 10

Apartat de correus núm. 261. Fax publicitat: 22 00 95.

Fax redacció: 21 86 30

Olot: c/ Marià Vayreda, 2, 3r 5a

☎ 26 76 22. Fax: 26 77 08

Figueres: c/ Sant Pau, 43, 3r ☎ 50 68 59. Fax: 50 62 04

Blaanes: c/ Unió, 3, baixos ☎ 33 65 79. Fax: 33 65 79

Ripoll: c/ M. Diligeon, 9, 2n 1a ☎ 70 37 21. Fax: 70 37 67

Palafugell: c/ Pi i Margall, 8, 4t 2a ☎ 61 17 62

Barcelona: Travessera de Gràcia, 3-5, 6è 3a

☎ 93-201 44 44. Fax: 93-202 38 90

Madrid: Av. General Perón, 32, pl. 23, ap. M

☎ 91-556 89 76

Perpinyà: 15 boulevard Mercader

☎ 07 33-68 50 50. Fax: 07 33-68 50 24 54

Dipòsit Legal: GI-535-78

Difusió controlada per:

El dia 25, 26 i 27 de març del 1892, ara fa exactament cent anys, es van aprovar les Bases per a la Constitució Regional Catalana, un document que es va presentar com a projecte per a una ponència de la Unió Catalanista davant el consell de representants de les associacions catalanistes, reunits en assemblea a la capital de la comarca del Bages. El document, conegut amb el nom de Bases de Manresa, constitueix la primera peça política del nacionalisme català o, en altres paraules, la primera formulació del catalanisme polític.

En les bases es preveia, entre d'altres aspectes, que Catalunya havia de ser l'única sobirana del seu govern interior; que la llengua catalana havia de ser l'única oficial a Catalunya i en les relacions entre aquesta i el poder central; i que la divisió territorial s'havia de basar en la comarca natural i el municipi.

El centenari del naixement del catalanisme polític i de l'engendrament de la consciència nacional és, des d'un

La ineludible reflexió sobre el nacionalisme català

punt de vista històric, un fet commemorable tant per les institucions com pels partits polítics catalans. I avui, a Manresa, amb l'assistència del president de la Generalitat, Jordi Pujol, i de líders dels principals partits polítics, es farà el primer acte institucional de la commemoració del centenari de les Bases.

La conveniència d'una commemoració és de calaix i els actes lúdico-culturals organitzats sobre aquesta qüestió no hi són sobers, però seria lamentable que, havent-hi com hi ha una clara invitació a reflexionar sobre el futur nacional de Catalunya, les institucions i els partits deixessin passar deliberadament l'oportunitat de fer-ho.

Aprofitant el centenari de les Bases de Manresa, ja fa mesos que una comissió

formada per una quinzena d'entitats de tot Catalunya treballa en la redacció d'un nou document, titulat Bases per al futur nacional de Catalunya 1992, amb la intenció que es converteixi en unes noves bases del catalanisme tenint en compte els desafiaments actuals i la perspectiva de la unió europea.

Les entitats que integren la comissió gestora han arribat a la conclusió que hi ha un sentiment de fons de la societat catalana que el pacte d'estat que va donar lloc a la Constitució i als Estatuts d'Autonomia no ha respost a les expectatives creades, sinó tot el contrari. És a partir d'aquesta constatació que reclamen encetar una reflexió social entre els catalans a partir de les noves Bases, que estableixen quinze condicions perquè sigui una realitat

l'Estat Català, integrat a la Comunitat Europea, però diferenciat de l'Estat Espanyol.

Els mateixos promotors del document el qualifiquen «d'utòpic i maximalista», però ben al contrari d'invaluar-lo, aquests adjectius són els que el converteixen en un bon instrument per iniciar un debat que vagi més enllà del que genera un nacionalisme basat en la pura i estricta gestió.

Els partits polítics catalans no haurien de deixar passar l'oportunitat d'aprofitar les pautes generals que proposen les noves Bases de Manresa per vehicular-les cap als seus respectius òrgans de debat amb la finalitat que es converteixin en polítiques concretes. Tots hi tenen obligació, però especialment els que formen la coalició que governa Catalunya des de fa dotze anys, Convergència i Unió, tant per la seva responsabilitat de govern com per la indefinició que genera el nacionalisme que predica i sobre el qual s'estableixen bona part dels seus inqüestionables èxits electorals.

EL LECTOR ESCRIU

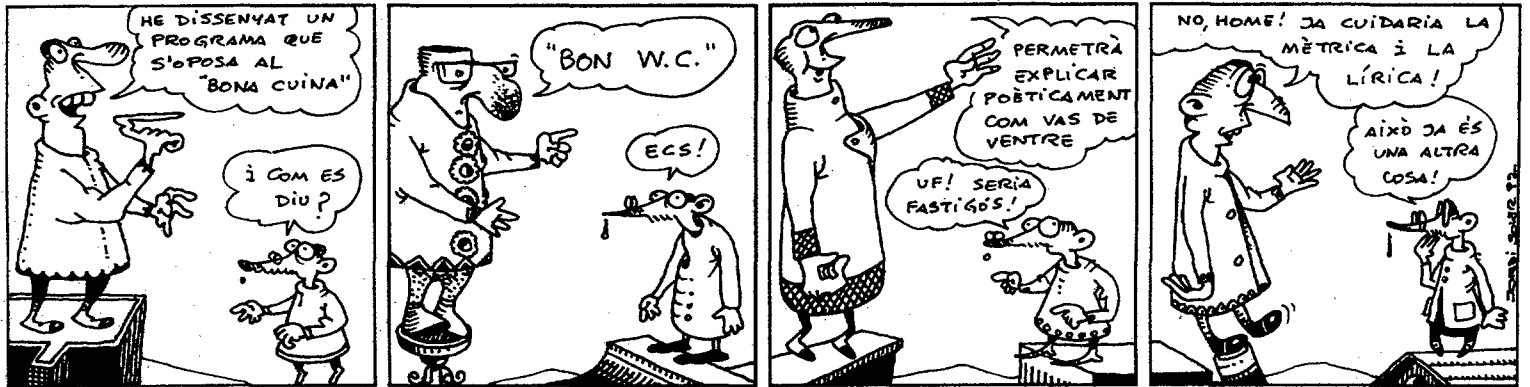
Els textos tramesos a aquesta secció no han d'excedir de les 30 ratlles mecanografiades. L'autor els podrà signar amb inicials o pseudònim si ho sollicita, però l'original ha de venir signat i és imprescindible que hi figurin el domicili, el telèfon i el número de DNI o passaport del seu autor. EL PUNT es reserva el dret de publicar les comunicacions tramesses, i el dret de resumir-les quan ho consideri oportú.

Comparacions que ofenen els insubmisos

El ministre de Justícia, Tomàs de la Quadra, ha fet recentment unes declaracions, arran de l'absolució d'un objector insubmis a la Prestació Social Substitutòria (PSS). En elles comparava la motivació dels objectors insubmisos per desobeir una llei, amb la que podria tenir un terrorista per assassinar un nen. Aquesta és una comparació que entenc que només pot estar feta per una mentalitat feixista amb una clara voluntat intoxicadora i de deformar la realitat. Un intent que no és nou (recordem la guerra del Golf) de comparar pacifistes amb terroristes.

Quan un govern es veu necessitat d'aquest joc brut, és potser que no té prou capacitat democràtica per canviar una llei assumint el sentir de la gent, majoritàriament contrari al manteniment del Servei Militar Obligatori. Si les lleis van per un costat i la voluntat popular per un altre, l'empresonament i l'insult contra aquells que, recolzant-se en aquesta voluntat popular, assumeixen el risc personal de privació de llibertat, tot posant la consciència per damunt de la llei, és una tàctica que atempta contra els drets fonamentals dels éssers humans.

Per la via de la repressió i la difamació el govern del PSOE mai no aconseguirà que ens fem enra en la nostra lluita. I tal com

SÈRIE GASTROINTESTINAL

va dir després del judici Iñaki Arredondo (l'insubmis jutjat), «ens apropem al principi de la fi del militarisme i al reconeixement de la maduresa d'edat d'un poble».

Continuarem lluitant perquè la raó de la força no s'imposi a la força de la raó. Cap a un futur sense exercicis: insubmissió. / ROGER OBON I LLEONART (Insubmis)

Identificar terrorisme i insubmissió

Alguns dels nostres governants ja ens tenen acostumats a les seves sortides de to quan alguna cosa els incomoda. L'últim a sortir del test ha estat el ministre de Justícia.

Comparar una opció pacífica de rebuig a les armes amb una «banda» armada és una comparació desafortunada i indignant; la comparació ens semblaria més pròpia i ajustada si es fes en relació a alguna institució de les que s'exerciten en les armes per defensar uns interessos, no sempre confessables, que és justament el que fan aquestes «bandes» armades.

Argumentar que la consciència no ha d'estar mai per sobre de la llei, sobretot quan aquesta legitima l'ús de les armes i la violència,

no s'adiu amb la filosofia humanista i el respecte a la dignitat de les persones. D'altra banda, sembla força perillós afirmar que la llibertat de consciència pot quedar regulada, limitada, dominada o eliminada per qualsevol llei. / M. TERESA ASTASIO (Collectiu de Pares i Mares Anti-Servei Militar Obligatori).

La Tercera Divisió, oblidada

Els patidors que seguim assíduament equips de 3a Divisió de futbol, ens trobem en inferioritat de condicions respecte a la 2a i 1a Divisió. M'explicaré. És una categoria que pertany i la regeixen dos estaments: la Real Federació Espanyola de Futbol i la Federació Catalana de Futbol. De cap dels dos no rep cap subvenció com a promoció a l'esport, ni prebendes, ni favors especials de cap tipus. Això sí, pot ser sancionada per ambdues federacions.

Per altra banda, el Canal 33 de TV ens oblidava olímpicament i no ofereix cap dels deu partits que es juguen setmanalment, a les 12 del matí. Només un brevíssim, ràpid i urgent flash, entre les 23,30 / 24 hores de la nit, en què ofereixen resultats i classificació. Somnolents i entre badalls espe-

rem aquest moment. La Caixa, patrocinadora d'aquest espai, crec, hauria d'intervenir en l'assumpte i tenir-nos presents. Som els únics equips catalans que juguem en les quatre provincies. No ens oblidin. Per últim, felicito l'equip d'Onda Cero Radio, secció esports. Tots els diumenges de 12 a 14 ens ofereixen un ampli desplegament de mitjans i ens informen del transcurs dels encontres en diferents camps. La premsa, tret de l'especialitzada, només posa els resultats. Esperem que la tercera no sigui la vençuda. / ABRAHAM MÉNDEZ RAMOS (Barcelona).

El monument a Mas Ros, a Caldes

Veig que a Caldes de Malavella comencen a enderrocar monuments, igual que s'està fent actualment als països de l'Est, que ho fan per motius polítics. Però aquí, per motius culturals, volen retirar el que el poble va dedicar a l'insigne músic Francesc Mas Ros (q.e.p.r.)

Ignoro els motius d'aquesta determinació que ha pres l'Ajuntament, mes no crec que ho facin perquè ara no compon sardanes, o perquè des de la tomba hagi

maleït el poble on va néixer, ni tampoc que els veïns s'hagin cansat de veure el seu monument, o pensin que es varen equivocar en l'homenatge que li varen fer.

És per tot això que m'agradaria saber per què es dona aquesta bufetada a la cultura del poble de Caldes de Malavella. / JOSEP TEIXIDOR GÜELL.

FED'ERRADES

La jerarquia eclesiàstica i els laics

El títol de l'entrevista publicada a la secció de Religió de diumenge passat, a la plana 30, havia de ser «Jerarquia i laics, en desigualtat» i no «Jerarquia i laics, d'igual a igual».

Detenció a Palafrugell i no a Palamós

La detenció de Josep Planas Agueras, de la qual informàvem a la plana 54 de diumenge passat va ser efectuada per la policia local de Palafrugell i no per la de Palamós, com deïem erròniament, i els fets pels quals es va procedir a aquesta detenció també van succeir a Palafrugell.